

בנצחהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

ויגש

גליון רט"ז

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718-298-3717 ולהקיש 1
בארץ ישראל 072-278-6444 ולהקיש 1
בענגלאנד 0203-874-6800 ולהקיש 1

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל
נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com
ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נוסיפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל
ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

פרשת ויגש

ביקש שיתקבל תפילתו לרצון * ג' אופנים שיוכל האדם להתקרב להתפילה * להתבונן בארבע 'מה' קודם התפילה * המשכת השפע תלוי בריבוי התפילות * בניים טובים בזכות אמירת תהלים * להתפלל על יראה ופרנסה * תפילה בתמימות פועל ביותר * אריכות התפילה לבטל את המקטריגים * התפילה נוהג בכל דור ודור * האדם ניכר בעת התפילה * טעם בתפילה * תפילה בדמעות מתקבלת ביותר * מעלה כל התפילות * מבטל כל גזירות הרעות * עצות לבוא לידי בכי * שערי דמעות ננעלו כשאינם לטובתו * גאולה בזכות הדמעות * מחלוקת אחת דוחה מאה פרנסות * עשה אלקים לאדון על מצרים

וַיִּגֶשׁ אֱלֹוֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יְדַבֵּר נָא עִבְדְּךָ דָבָר
בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי וְאֵל יַחַר אַפְּךָ בְּעִבְדְּךָ כִּי כְמוֹד כְּפָרְעָה (מִד, יח).

ביקש שיתקבל תפילתו לרצון

הרה"ק הרבי ר' הערש מרימנוב זי"ע מפרש כוונת הכתוב בדרך העבודה, שנרמז כאן שיהודה ניגש והתקרב לפני הקב"ה, וביקש מלפניו שיקבל תפילתו, וכך הוא ביאור הכתוב, 'ויגש אליו יהודה' כדאיתא במדרש (תנחומא וירא, ט) אין 'הגשה' אלא לשון תפילה, שהשבטים עשו יהוד עליון, שיוכל יהודה להתקרב עצמו לפני הקב"ה, דכך הוא משמעות לשון 'אליו' לפני הקב"ה, ויאמר כי אדוני, שפתח ואמר לפני הקב"ה, הרי על ידי נעשית אדון לכל בני העולם, כמאמרם ז"ל (ברכות ג, ב) מיום שברא הקב"ה את עולמו לא היה אדם שהודה לחקב"ה עד שבאתה לאה והודתו, שנאמר (בראשית כט, לה) הפעם אודה את ה', וזה היה בעת לידתו של יהודה, ואמר 'בי אדוני', דהיינו כהוראת

שמי כי 'יהודה' יש בו אותיות הו"ה ב"ה, 'דבר נא עבדך דבר באזני אדוני', אין נא אלא לשון בקשה (ברכות פ, א), ור"ל כשיתחיל עבדך לדבר דבר מעניני תפילה ובקשה, יכנסו הדברים לאזני אדני, היינו שתתקבל התפילה לרצון.

ג' אופנים שיוכל האדם להתקרב להתפילה

בספר זרע קודש כתב כאן רמזים נפלאים בענין התפילה, וז"ל: ויגש אליו יהודה, הנה התורה הקדושה למדה אותנו דרך איך לבוא להתפלל לפניו ית"ש, לבל יפול לב האדם עליו ולומר, איך אשא פני לעמוד להתפלל לפניו ית"ש, ואני איני ראוי במעשי לזה, בפרט אם יזכור חטאיו שחטא לפניו ית"ש, נותנת כאן התורה עצה להאדם להשיב אל לבו ג' אופנים, שעל

כשיראה שאי אפשר לי מצדי להתפלל אליו, כביכול יתלבש כנ"ל, והקב"ה בעצמו כביכול יתפלל עמי, ויהיה עם פי בעת המיפי ודיבורי בתפילתי.

להתבונן בארבע 'מה' קודם התפילה

הרה"ק רבי מנחם נחום דובער מסאדיגורא זצ"ל (בן הרה"ק מרז'ין ז"ע) אמר דבר נפלא בענין התפילה (מובא בנר ישראל ח"ג), שקודם התפילה צריך האדם להתבונן בד' פסוקים המתחילים בתיבת 'מה', ואלו הן: 'מה' אדיר שמך בכל הארץ (תהלים ה, ב), 'מה' אנוש כי תזכרנו (תהלים ה, ה), 'מה' ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה (דברים י, יב), 'מה' רב טובך אשר צפנת ליראיך (תהלים לא, ב).

והוסיף בביאור הענין: משל למה הדבר דומה, למלך גדול וחזק מאוד, שהלך פעם לצוד חיות ביער, ולאחר כמה שעות רצה לעשן סיגריה (ציגרעטל), והוציא מכיסו קופסא מוזהבת, והוציא ממנה סיגריה לעשן, אבל לא היה בידו גפרורים או אש, שאל מעבדיו: האם יש לאחד מהם גפרורים?! ולא היה לשום אחד מהם, ביקש מהם המלך שילכו לחפש איש שיש לו גפרורים ויביאוהו אצלו, והוא ישלם לו בשביל גפרור אחד מאוצרותיו אבנים יקרים וכל טוב, הלכו ומצאו כפרי מלובש כבגדים מלוכלכים מרפת של בהמות, ובכיסו גפרורים, בקשו עבדי המלך ממנו שילך עמהם להמלך כדי ליתן לו גפרור אחד,

ידי ג' אלו יהיה ערב ללבו לגשת אל הקודש.

אופן א'. ישוב אל לבו, אמת שמפאת עצמי ומעשי אני הבל וריק, אבל אבוא לפניו ית"ש בזכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב, כיון שאני אחוז בקדושתם, כי יעקב חבל נחלתו, ומו שאוחז בחבל למטה, מונענע החבל למעלה, אף שהוא ארוך הרבה מאוד, וזה האוחז רחוק הרבה מראש החבל, עם כל זה על ידי אחיזתו מונענע למעלה, ולכן אף שאמת שאני בבחינה התחתונה מאוד, מ"מ כיון שאני בכלל בני ישראל, יש לי כח לעורר על ידי תפילתי כל העולמות, ויעשה לי השי"ת בקשתי ויקבל השי"ת נחת רוח מתפילתי.

אופן ב'. שיתן אל לבו, יש בקרבי חלק אלוה ממעל, כי נתן בי השי"ת נשמת חיים חלק אלוה, ואבוא בתפילתי לדבק החלק אל מקור שורשו, וכיון שיש בי חלק חשוב מאוד כזה, בזה אני כדאי לבוא להתפלל לפניו ית"ש, כי החלק אלוה יתפלל לפניו ית"ש.

אופן ג'. יתן האדם אל לבו, הנה אמרו חז"ל (ברכות ג, א) מגין שהקב"ה מתפלל בו, וזהו על דרך שאמרו חז"ל (עיין זוה"ק ח"ג רלב, א) במשה, שכינה מדברת מתוך גרונו תמיד, כן כביכול השי"ת מתלבש בפה האדם לפעמים, והקב"ה מתפלל, ולכן יאמר האדם האמת שאין אני כדאי להתפלל מצד עצמי כנ"ל, מכל מקום הקב"ה ברחמיו וברוב חסדיו

קורא לך אצלו, ואין מבקש ממך שתתן לו כל רכושך, ואפילו אינו מבקש שתתן לו כל הקופסא של הגפרורים, אלא גפרור אחד, וגם זאת אינו בחינם, שרוצה לשלם לך אוצר גדול של אבנים טובות, שכל אבן מהם שוה אלף אלפים פעמים יותר מכל רכושך! אולם הכפרי ברוב טפשותו ענה בחוצפה ועזות: לא! אני לא אתן!

וכל המתכונן במשל זו יחשוב לעצמו, אין לך שוטה גדול מכפרי זו, שהרי מתי היה לו הזדמנות לראות את פני המלך, ועוד שהמלך בכבודו ובעצמו קורא לו ומזמינו אצלו, וגם מתי מזדמן שהמלך מבקש דבר מאדם, ומה כבר מבקש מאתו?! רק גפרור אחד! וכמה רוצה לשלם עבור הגפרור היחידי?! קשה להאמין שימצא אדם כזה בכל כדור הארץ אשר יסרב לדבר גדול כזה.

אמנם הבה ונחשוב חשבונו של עולם, האם אין אנחנו דומים מדי יום ביומו בעת התפילה, לאותו כפרי שוטה וטפש המאבד מה שנותנים לו, דכאשר יתכונן האדם בעת שניגש להתפלל, מי מבקש ומצפה על עבודתו?! לא מלך בשר ודם, רק מלך מלכי המלכים הקב"ה אשר לגדלותו אין חקר, ולא ישוער ולא יתואר בפי בני אדם כלל, וזהו שמרומז בפסוק 'מה אדיר שמך בכל הארץ', וגם יחשוב ממי מבקש המלך לשרתו, מאדם הבזוי הדומה לבן הכפר העומד בבגדים מלכלכים, אשר כל היום שקוע בתאוות העולם הזה הדומים לרפת של בהמות,

אבל הכפרי ענה להם: 'הרגלתי עצמי רק ליקח מאחרים, ולא ליתן משלי כלום'.

אמרו לו עבדי המלך: האם אתה יודע מי מבקש הגפרור?! המלך בכבודו ובעצמו! ענה להם הכפרי: וכי מי הוא המלך שאתן לו גפרור?! התחילו שרי המלך להסביר לו מי הוא המלך, ואמרו: תדע שמלכותו וממשלתו על הרבה מדינות, ואחד מהמדינות שהוא מולך עליהם הוא מדינה זו שאתה גר בו, הכפר שאתה גר שם, וכל הבתים והבהמות שיש לך, הם כולם תחת ידו, ואם הוא רוצה הרי יכול הוא ליקח הכל מידך, וגם האם ידוע לך העשירות שיש למלך?! ענה להם הכפרי: הרי גם אני עשיר גדול, יש לי מאה בהמות, חמשים חמורים, אלף תרנגולים וכדו'! הסבירו לו עבדי המלך: יש למלך אלף ארמונות, ובכל ארמון יש אלפי חדרים, ובכל חדר יש תמונות יקרות, שכל אחד מהם יקר ערך יותר מכל הכפר הזה, וכל זה אינו בכלל אוצרות המלך ואבנים יקרות שיש לו בכל חדר וחדר וכו'.

ואחרי שהסבירו לו גודל עושרו של המלך ורב תוקפו, הסבירו לו שפלות עצמו, ואמרו לו: הרי הנך בן כפר, ורחוק אתה מלהבין ערכם של שרי המלך, שהרי חוץ מבהמות ותרנגולים אין לך מושג בכלום, ובהיותך מלוכש במלבושים מלוכלכים מרפת הבהמות, הלא תבוש אפילו לעמוד לפני השרים הקטנים של המלך, ואילו כאן המלך בכבודו ובעצמו

התפילה, כי הנה מן הסדרים שסדרה החכמה העליונה הוא להיות הנבראים מקבלים שפע ממנו ית', וצריך שיתעוררו הם אליו ויתקרבו לו ויבקשו מפניו, וכפי התעוררותם לו כן ימשך אליהם שפע, ואם לא יתעוררו לא ימשך להם, והנה האדון ב"ה חפץ ורוצה להרבות טובות לברואיו בכל זמניהם, והכין להם עבודה זו דבר יום ביומו, שעל ידה ימשך להם שפע הצלחה וברכה כפי מה שהם צריכים לפי מצבם, בזה העולם.

ובספר ערבי נחל (פרשת וארא) מפרש בענין זה מאמר הכתוב (תהלים פו ג) חנני ה' כי אלך אקרא כל היום, בדרך משל, כי התינוק המתחטא לפני אביו, אם מפצירו הרבה, אי אפשר שיתאפק מלמלא בקשתו, אכן לפעמים אביו נמנע מלמלאות רצון התינוק בבקשתו, כי יודע שייעף ויפסוק מלהפצירו, כי אין אותו המבוקש חביב בעיניו בנו, ולא יפציר בו יותר מדאי, אבל באמת אם אח"כ התינוק מפציר הרבה ואינו פוסק מהפצרתו, מוכרח אביו למלאות בקשתו, ואידע שהתינוק היה חכם ומבין, ויהי בראותו בתחילת הבקשה שאביו נמנע מעשות רצונו, הבין כי אביו חושב שמא יפסוק ברנע מלהפצירו, ואמר לאביו: דע לך אבי, שהדבר הזה שאני מבקש מאתך אפציר בך עד מאד, כי יש לי צורך בזה מאד, וא"כ מה לך להניחני שאצטער בהפצרה הרבה ואח"כ תתן לי, טוב שתתן לי מיד, ולזה אמר 'חנני ה' כי אלך אקרא כל היום', ר"ל לא איגע ולא אייעף ואועק

וזה שמרומז בפסוק 'מה אגוש כי תזכרנו', ומה כבר מבקש המלך הגדול הזה, רק גפרור קטן של אש, עבודה עם קצת חמימות, וזה המרומז בפסוק 'מה ה' אלךך שואל מעמך כי אם ליראה', ומה רוצה המלך לשלם בשביל אש זו, הרי אי אפשר לאדם להסביר בפיו גודל השכר בעולם הבא, וזה שרמז הכתוב 'מה רב טובך אשר צפנת ליראיך'.

והרה"ק סיים ואמר: ולא רק זה, אלא הנמשל אינו דומה להמשל לגמרי, כי בהנמשל גם הקופסא של הגפרורים אינו שלנו, רק שייך להמלך, שהרי מי גותן לנו חיים אם לא השי"ת וגם זה כולו שלו הוא, ואם כן האם לא כדאי להתפנות מכל עסקים שלנו ולתן למלכנו גפרור אחד של אש, ועוד איפה נמצא דוגמא כזו שמלך שהכל בידו יבקש מבני מדינתו: אני מבקש מכם בקשה, שתבקשו ממני, חיים, נחת, בריאות, פרנסה וכו', ולא רק שאני רוצה לתן לכם כל זה רק עבור עצם הדבר שאתם מתפללים ומבקשים, אלא עוד שאני משלם שכר עבור זה, האם אין כדאי לנו להזדרז ולקפוץ למציאה זו!

המשיכת השפע תלוי בדיבוי התפילות

והנה כפי שמרבה האדם בתפילות ותחנונים, כך מרבה לעצמו השפעות היורדים מן השמים, כמו שכתב הרמח"ל בדרך ה' (ח"ד, פ"ה) בביאור ענין

זה זלוול בכבוד השבת! השיבו: צדקת בני, אבל אינו דומה חילול שבת שלי לחילול שבת שלך, ממך ילמדו אחרים לעשות כמותך, וממני לא ילמדו אחרים.

ואשוע כל היום, עד שבודאי תחנן אותי, לכן הנני מיד.

בנים טובים בזכות אמידת תהלים

להתפטר על יראה ופרנסה

הרה"ק רבי בונם מפרשיסחא זי"ע אמר: מי שמבקש מהקב"ה על מידת היראה, ואינו מבקש על פרנסה, הרי זה סימן שגם תפלתו על יראת שמים אינו מאמיתות לבו, שאי אפשר להשיג יראת שמים בלי שפע פרנסה.

תפילה בתמימות פועל ביותר

בספר שיה שרפי קודש (תפילה ד) מובא סיפור נפלא, היהודי הק' מפרשיסחא זי"ע היה פעם אחת חולה מאוד, וגזרו צום ותשובה ותפלה וצדקה לקרוע רחמי שמים על בריאותו, ובא איש כפרי אחד לעיר פרשיסחא, ורצה לשתות צלוחית יי"ש בבית המזיגה, וצווחו עליו כולם: היום הוא תענית ציבור על מחלת רבינו הק'! והתחיל גם הכפרי הזה לבקש רחמים מלפני השי"ת, ואמר בזה"ל: רכוננו של עולם, עוזר במהרה ותרפא את היהודי הק', כדי שאוכל לשתות צלוחית יי"ש! ואח"כ כאשר נתרפא היהודי הק' אמר: שתפלת האיש הכפרי הזה נתקבלה בשמים יותר מכל התפלות, כי התפלל בתמימות גדול בלי שום פניה שאתרפא במהרה, כדי שיוכל לשתות יי"ש!

מסופר על הרה"ק רבי מאיר יחיאל מאוסטראווצע זי"ע, שהוא היה גאון וצדיק, יחיד ומיוחד בדורו, כמעט כל ימיו היה יושב בתענית, ומפורסם כאחד מגדולי האדמו"רים בפולין, והיה בנו של איש פשוט, ולא מגזע היחס, ומסופר שנולד בזכות תפילתו הזכה והתמימה של אביו ר' אברהם יצחק ז"ל שהיה אופה, ובשעת לישתו ואפייתו היה אומר בדביקות רבה פרקי תהלים, ובעירו סאבין היו אומרים: שבשעת עבודתו היה לש ואפה את לחמו ועוגות בתהלים! ובזכות זה זכה דכאשר התגרל בנו והתחיל ללמוד תורה, מיד נתגלה שכלו וחרירותו, ושמו יצא בכל הסביבה לעילוי.

הרה"ק מאוסטראווצע נסמך להוראה על ידי הגאון רבי יהושע'לי מקומנע זצ"ל, ששבחו מאוד ואמר: כי מאושרת תהיה הקהילה שתזכה לקבל אותו לרב ומורה הוראה! הרה"ק היה נוהג להרבות בצומות ובתעניות, ובמשך יותר מארבעים שנה היה צם משבת לשבת, ורק בלילות היה אוכל, לבסוף התחיל לצום גם ביום השבת, פעם אחת קרא ליהודי אחד שהיה מזלוז בשבת בפרהסיה לעיני כל, והוכיחו על כך, ענה אותו יהודי: גם הרבי מחלל את השבת! נדהם הרה"ק ושאל: כיצד? השיבו היהודי: הרבי מתענה בשבת, והרי

מה שעצר את המגפה, הלא גם אהרן עצר המגפה, כמו שאמר (במדבר יז, יג) ויעמוד בין המתים ובין החיים וגו'?! ומבאר דההפרש הוא, שאהרן עשה על ידי פעולה כמו שנאמר (במדבר יז, יא) קח את המחתה וגו', וזה על ידי הקטורת, וגם משה רבינו ע"ה עשה על ידי פעולה, כמו שנאמר (שמות לב, כ) ויקח את העגל ויזר על פני המים, אבל פנחס עשה דבר חדש, כי עלה בדעתו מה יעשו כל הדורות אחריו שלא יהיה כהן זובח ומנחה וקטורת שיכפר בעדם, במה יהיה לבני ישראל תקומה, לכן נתן עצה בנפשו לעמוד בתפלה לבר, וזה נוהג בכל דור ודור שהקב"ה שומע קול תפלת עמו ישראל ברחמים, ולזה נחשב לו לצדקה לדור ודור עד עולם.

האדם ניכר בעת התפילה

איתא במדרש (בראשית רבה ס, יד) על הפסוק (בראשית כד, סד-סה) ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק וגו' ותאמר אל העבד מי האיש הלזה, אמר רב הונא צפתה שידו שטוחה בתפילה, אמרה: ודאי אדם גדול הוא, לפיכך שאלה עליו! דהיינו שבכח התפילה הבינה שהוא אדם גדול, ומכאן שהאדם ניכר בעת התפילה, שתפילתו מעידה על מהותו.

טעם בתפילה

בספר שיה שרפי קודש (תפילה י) מובא, פעם אחת נכנס איש אחד לפני

אריכות התפילה לבטל את המקטריגים

אחד מחסידי פולין שאל פעם את הרה"ק מהר"ש מליובאוויטש זי"ע: מדוע מאריכים חסידי חב"ד בתפלתם, וכי לא מוטב להתפלל במהירות ולהנצל ממהשבות זרות?! והוסיף להסביר את הקושיא במשל למה הדבר דומה, כאשר נוסעים בעגלה, והגוים זורקים אבנים על העגלה, הלא יש להלקות את הסוסים כדי שיגבירו את מרוצתם, וכך יהיו נפטרים מהאבנים! וכוונתו היה כזה, שכאשר ממהרים בתפילה מגרשים כל המחשבות הזרות אשר מפריעים ומעכבים את טהרת הכוונה.

ענה לו הרה"ק: במה דברים אמורים, כאשר הגוים עומדים מחוץ העגלה, וזורקים אבנים על העגלה, מה שאין כן כאשר כבר קפצו בתוך העגלה, אין עצה אלא להעמיד את הסוסים, ללחום ולהתאבק עם הנכרים ולהשליכם מתוך העגלה, ורק אז אפשר להמשיך בנסיעה... ובדברים אלו רמז לו שזהו סיבת אריכות התפילה, בכדי להכרית את הקוצים ולבטל את המקטריגים.

התפילה נוהג בכל דור ודור

בספר תפארת שלמה (בלקוטים) מפרש הכתוב (תהלים קו, ל) ויעמוד פנחס ויפלל ותעצר המגפה ותחשב לו לצדקה לדור דור עד עולם, ומדקדק להבין מהו מעלת פנחס שנחשב לו לצדקה לדור דור

כסא הכבוד, אבל תפילה עם דמעות
בוקעת שערים ומגיעה עד כסא
הכבוד.

ובשלטי גיבורים על המרדכי (ברכות פ"ד
אות ה') כתב: כל כוכבים ומזלות
בוכים עמו ותפלתו נשמעת. וכעין זה כתב
המאירי (בבא מציעא נ"ג, א) אע"פ שרוב תפילה
אי אפשר שלא ליענות בה, מ"מ כשהיא
יוצאה ממעמקי הלב עד שהדמעה
גוברת עליו, מקובלת ביותר.

וכן כתב רבינו יהודה בן רבי יקר בפירוש
התפילות והברכות בענין נפילת אפים,
ו"ל: דוד המלך ע"ה אומר (תהלים נ"ט)
שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך, זה
שאנו מתפללים באמירת סליחות 'יהי רצון
מלפניך שומע כל בכיות שתשים דמעותינו
בנאדך להיות, ותצילנו מכל גזירות
אכזריות, כי לך לבד עינינו תלויות, בשעה
שיהודי מוזיל דמעה, יש בשמים מעין
נאד (כד) מיוחד, שבו נאצרת כל דמעה
שלו הנובעת מעומק הלב, ומשמשת כמליץ
יושר על האדם לפני הקב"ה.

מעלה כל התפילות

ועד היכן מגיע כח התפילה בדמעות,
שמעלה למרום כל התפילות שלא
עלו לרצון, כמו שכתב בערות דבש (דרוש
ד') אשרי מי שמתפלל בדמע ולב נשבר
ונדכה כי לא ישוב ריקם, ועל מה נבטח
בגולה ומה יגן בעדנו, אם לא בתפילה
ובקשה מקירות הלב וכו', אך אם האדם

הרה"ק החידושי הרי"ם זי"ע, ושפך לפניו
את מר לבבו שאינו זוכה להרגיש מעם
בתפילה! שאל אותו הרה"ק: אגידה נא
לי, מה תעשה אם יבוא ויגידו לך, שאתה
תקבל במתנה הון רב, בתנאי שלא תתפלל
לפני ה', האם תאבה ותתרצה לזה? ענה
האיש: לא! אמר לו הרה"ק: אם כן אתה
כבר מרויח בתפילתך אצל השי"ת הון רב.

תפילה בדמעות מתקבלת ביותר

הביבות מיוחדת יש לתפילה עם דמעות,
שאפילו אם אינו ראוי והגון
שיקובל תפלתו, אבל שערי דמעות לא
ננעלו, ובכח הדמעות יבקעו רקיעי שמים,
ויעלו לרצון לפני שומע תפילה, כמוכא
בספר חסידים (סימן קל) ו"ל: יאחו צדיק
דרכו (איוב י"ט), יש אדם שאינו זכאי
שיקבל המקום תפלתו, אלא בעבור
תוקף תחנונים ודמעת עיניו, אשר
תמיד בוכה ומתחנון, אע"פ שאין בידו
זכות ומעשים טובים, מקבל הקב"ה
תפלתו ועושה חפצו.

ומקורו טהור במסכת ברכות (דף לב, ב)
אמר רבי אלעזר מיום שחרב בית
המקדש ננעלו שערי תפילה, שנאמר (איכה
ג, ה) גם כי אזעק ואשווע שתם תפילתי,
ואע"פ ששערי תפילה ננעלו, שערי דמעה
לא ננעלו, שנאמר (תהלים ל"ט, יג) שמעה
תפילתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל
תחרש. למדנו מכאן, שאפילו שננעלו שערי
תפילה, ואין התפילות יכולים להתקרב לפני

בלדתה ותמת, ואח"כ לקח אשה אחרת, ויהי לו בנים ממנה, וזה הבן הלא הוא הרמב"ם היה קשה ההבנה מאד, שמעט רצון היה לו בלימוד, ואביו היה מכהו, עד כי נואש ממנו, וקראו בן הקצב, ויגרשהו מביתו, והרמב"ם הלך לו לבית הכנסת, ובכה במר לבו בתפילה לה', ויישן וייקץ, ומצא עצמו נהפך לאיש אחר, וברח מפני אביו, וילך אל עיר שהיה שם הרב רבי יוסף אבן מיגאש, והתחיל ללמוד ממנו, והפליג להתחכם, אחרי ימים רבים שב אל קורדובה, ולא הלך לבית אביו, וביום השבת התחיל לדרוש ברבים דברים גוראים, ואחר הדרשה קמו אביו ואחיו וישקוהו ויקבלוהו בסבר פנים.

עצות לבוא לידי בכי

ובענין התפילה בדמעות ובכבי, נכון להעתיק לשון כסף נבחר מה שכתב בספר פלא יועץ (ערך בכיה) וז"ל: והן אמת שאין הדמעות צרורות בשמלותינו להוציא אותן בעת שנרצה, וכמה פעמים אנחנו רוצים לככות בכי גדול כדת מה לעשות, ואנחנו אומרים מי יתן ראשינו מים ועינינו מקור דמעה ונבכה יומם ולילה, אבל מה נעשה כאשר דלתי עינינו סגורות ומסוגרות, אין יוצא אפילו דמעה אחת, מחמת מיעוט ערכנו וקוצר השגתנו, שאין אנו יודעים מה חסרנו, ונפשנו לא מטוהרה ועיני נפשנו חשכו מראות ברע אשר גרמנו, ואין אנו מרגישים ברעה אשר אנו נמצאים, ולכן אין עינינו יורדים פלגי מים, כאשר

מתפלא פעם אחת בכוונה בבכבי ודמעה, מעלה כל תפילות מכמה שנים אשר סביב נקבצו לו כי נשאר עומדים ברפיון מבלי עליה, וכעת ע"י תפילה זו הם עולים במעלה בית אל.

מבטל כל גזירות רעות

ובזוהר הק' (ח"ב יב, ב) על הפסוק (שמות ב, ו) 'ותפתח ותראהו את הילד', ילד שעשועים שהם ישראל, שמתחמאים לפני מלכם, ומיד שמתחננים לפני הקב"ה חוזרים בתשובה ובוכים לפניו כמו בן שבוכה לפני אביו, מה כתוב 'והנה נער בוכה', כיון שבכה נשתברו כל הגזרות הרעות של העולם, מה כתוב 'ותחמול עלי' התעוררה עליו ברחמים ורחמה עליו.

ומסופר שבכח התפילה בדמעות, זכו בני ישראל לדורות עולם לאור תורתו הבהירה של הרמב"ם ז"ע, אשר המליצו עליו 'ממשה ועד משה לא קם כמשה', שלא קם כמותו מימות משה רבינו ע"ה, כמובא בספר שלשלת הקבלה (דף מ"ה, ב) קבלתי מזקן אחד, ואמר לי שזה המעשה ראה כתוב בקונטרס ישן, כי רבי מיימון (אביו של הרמב"ם) לא היה רוצה לקחת אשה, ויהי כמו בחצי ימיו בא לו בחלום איש אחד, וצוה לו: שיקח לאשה בת קצב פלוני, שהיה דר בעיר אחת קרובה לקורדובה! והיה מצחק מזה החלום, וירא לו זה החלום פעמים רבות, עד שלקחה, ותהר לו ותלד לו את הרמב"ם, ותקש

מאורעות ומצבים קשים המקרבים לידי בכי תמרורים, כגון יתאר לעצמו מחזה נורא, אשה צעירה השוכבת על ערש דוי בבית החולים, ובניה הקטנים באים לבקרה, או להפרד ממנה לפני דרכה האחרונה ר"ל, או שאר צרות המתרגשות ובאות לעולם ר"ל, ואז יתעורר בנקל לתפילה בדמעות, ואם עצה זו אין מועיל לו, ידמה כאילו שוכב בעצמו על ערש דוי ובני ביתו עומדים ליד מיטתו ומתייסרים בצערו ח"ו, ואז בוודאי יתעורר לבו האבן להתפלל בחמימות ודמעות ירדו מעיניו מאין הפוגות, או שיעשה עצמו קול של בכי, כי הקב"ה שומע קול בכיות, אפילו שאינו בכי ממש, רק שדומה לקול בכיה.

שערי דמעות ננעלו כשאינם לטובתו

אמנם לפעמים רואים שאפילו אחרי שהרבו בתפילה בדמעות ותחנונים, ומכל מקום לא הועיל התפילה לקרב ישועת ה', אל יפול ברוחו דמאת ה' היתה זאת במחשבה תחילה, וסיבת הדבר הוא כדברי הרה"ק רבי בונם מפרשיסחא זי"ע על אמרם ז"ל (ברכות לב, ב) שערי דמעות לא ננעלו, ולכאורה קשה דכיון שהם פתוחות ואינם ננעלים, אם כן מהו הצורך לשערים?! וכיאר, כי לפעמים יש מן הצורך לסגור את שערי הדמעות, כאשר האדם בוכה ומבקש על דבר שאינו לטובתו, שאז הקב"ה סוגר השערים, שהרי זה לטובתו של האדם בעצמו שלא ישתמשו בדמעות הללו.

תרדנה דמעותיו מאליהן לאיש אשר מתו מוטל לפניו, או שאבד הונו וכדומה, אבל האיש אשר הוא טהור, אע"ג דאיהו לא חזי מזליה חזי, ותרדנה דמעותיו מאין הפוגות. ועכ"פ את אשר בכחנו לעשות נעשה, ונרחוק עצמנו במחשבות רבות לפי הענין לעורר את הבכי, כי יש ביד האדם להוציא הדמעות בחוזק יד, ולפי גודל סגולת הדמעות ראוי להתחזק להוציאן בשעתן, ואם לא יוכל בשום אופן להוציא דמעה, יתן את קולו בבכי שגם הוא חשוב לפני ה', ומבריה את המקמרגים כדכתיב (תהלים ו, ט) סורו ממני כל פועלי און כי שמע ה' קול בכי, עכ"ד.

ונרחיב את תוכן דבריו, דהנה אמרו חז"ל (בבא מציעא נט, א) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה. הנשים קיבלו מתנה מן השמים, שדמעתן מצויה, ובנקל פותחים סגור לבכם ותחנונים, ואכן בכל עתות בצרה במשך השנים, פעלו הנשים אות לטובה בכח דמעותיהם, וכידוע שהנשים הצדקניות בדמעות הזולגות מעיניהם בעת תפילתם הזכה ובהדלקת הנרות יכולים לפעול ישועות מרובים, אבל מה יעשו בני אדם שאין דמעותיהם מצויה בעיניהם, ולא יוכלו בנקל לבוא לידי בכיה, להוריד פלגי מים בעת תפילתם, אבל רצונם עז בקרבם לעורר את עצמם בבכי המסוגל לקיבול התפילות, העצה היעוצה הוא, לרחוק את עצמם לעורר את הבכי בכח מחשבתם, שידמו בעיניהם כל מיני

גאולה בזכות הדמעות

ה) בבכי יבואו ובתחנונים אובילים. וכן איתא בזוה"ק (ח"ב יב, ב) אמר רבי יהודה, לעתיד לבא מה כתוב בבכי יבאו ובתחנונים וגו', מהו בבכי יבואו?! בזכות בכי של אם הילד, שהיא רחל, יבואו ויתכנסו מהגלות, ואמר רבי יצחק הגאולה של ישראל לא תלויה אלא רק בבכי וכו'.

ויפה כח הדמעות אשר בזכותה יתקרב הגאולה, כדאיתא במדרש (בראשית רבה צג, יב), כשם שלא פיים יוסף את אחיו אלא בבכיה, כך הקב"ה אינו גואל את ישראל אלא מתוך בכיה, שנאמר (ירמיה לא,

וַיֵּצֵא הָאֱחָד מֵאֵתֵי וְאִמְר אֶךְ טָרַף טָרַף וְלֹא רִאִיתִיו עַד

הַנְּה (מר, כח).

מפני הקנאה, ויש שעושים גבולה אהבת ממון או כבוד וכדומה, אמנם הצדיק אין די בכל הני מילי להעבירו על חכמתו, כי החכמה עולה על כולנה, אמנם 'שם גבולה שלום', דכשרואה שאם יעשה כפי חכמתו יגיע מזה מחלוקת ומריבה, אזי אומר עד פה תבוא גבול חכמתי, ומוטב שאהיה שוטה כל ימי ולא אחזיק במחלוקת אפילו שעה אחת, ואמר קרא כי לזה האיש אשר שם השלום גבולו, לזה 'ישביעהו ה' חלב חטים', כי אע"ג דמוזני לאו בזכותא תליא אלא במזולא, ולא ישתנה המזל אלא על ידי זכות גדול (תוס' שבת קנו, א), מכל מקום זהו זכות גדול במה ששם שלום גבולו, לכן ישביעהו ה' חלב חטים.

מחלוקת אחת דוחה מאה פרנסות

החתם סופר מבאר שהכתוב מרמז דכיון שיצא האחדות והשלום, נטרפה טרף דהיינו מוונות של האדם, דמחלוקת אחת דוחה מאה פרנסות, וזה 'ויצא האח"ד מאתי' מכיון שיצא האחדות מבני ביתי, 'ואומר אך טרוף טורף', מעתה נטרפה טרף, נטרפה מוונותי.

ומוסיף בדברים נפלאים לפרש הכתוב (תהלים קמו, יד) השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך, דהנה לכל אדם יש גבול לחכמה שלו, יש שמדת הקנאה גבולה, דכשמגיע לקנא את חבירו פסקה החכמה שלו, ועושה דברים שהשכל מנגדם

מָהָרוּ וְעָלוּ אֶל אָבִי וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף שְׁמֵנִי
אֲלֵקִים לְאָדוֹן לְכָל מִצְרַיִם רְדֵה אֵלַי אֶל תַּעֲמֹד (מה, ט).

עשה אלקים לאדון על מצרים

בספר עירין קדישין מסופר, כשהגיע הרה"ק מרוזין זי"ע לסאדיגורא [אחרי בריחתו מרוסלאנד] והיתה העיר פרוץ מרובה על העומד, ואין יראת ה' במקום הזה, והיו שם רשעים גדולים והיו רוצים תמיד לעשות לו עלילות, וב"ה שלא עלתה בידם, ונחלץ צדיק מידי רשעים, ויתמהו עליו ויבואו אצלו ויאמרו לו: הן ידענו כי איש אלקים אתם, ואין מזיק לכם שום דבר, אך זאת הוא לפלא, מפני מה אין אתם יושבים בארץ רוסיא, ומה היא הסיבה ולמה הגיע לזאת?!

והשיב להם: כי הנה כתיב אצל יוסף כשהכיר עם אחיו, שאמר 'מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלקים אדון לכל מצרים', ולכאורה קשה מה זה ששלח לבשר לאביו

כי הוא אדון במצרים אדמה טמאה ואומה בזויה ופחותה כמות, ולאזיה תכלית יבושר יעקב אבינו ע"ה בחיר האבות בכשורה כזאת?! אלא האמת היא, שבסיבת ממשלת יוסף במצרים ומלכותו עליהם, נתפרסם ונודע על ידו כי יש אלקים בארץ, והוא אלקים אמת ומלכותו בכל משלה, וזה שאמר יוסף להשבטים לומר לאביו 'כה אמר' היא השכינה הקדושה הנקראת 'כה' (וזה"ק ח"ג רסג, ב), כלומר השכינה אומרת 'בנך יוסף שמני אלקים לאדון לכל מצרים', שעל ידי שמלך יוסף במצרים שם אותי לאלקים ולאדון, שנתוודע ונתפרסם אלהותו ואדנותו במצרים על ידו ובסיבתו. וסיים ואמר: בארץ רוסיא כבר יודעים ומכירים שיש אלקים בעולם, וכאן עוד אין אתם יודעים שיש אלקים בעולם, ולכן באתי לכאן לפרסם ולהודיע שיש אלקים בעולם אשר מלכותו בכל משלה!

קופת "דרך אמונה"

להפי פדכי - מזון ישעי

ע"ש רבותינו הק'

רבי פדכי פנדבורנא ז"ע-רבי ישעי' פקדעסטיד ז"ע
בנשיאות הרה"צ רבי פאיד איהפד רזנגבוים שליט"א

בס"ד

לשובע ולא לרזון

בשורה משמחת לאחינו בני ישראל תושבי ארץ הקודש ה' עליהם יחיה
אי"ה מדי שבוע בשבוע ביום שישי ערב שבת קודש תתקיים מכירה מסובסדת של

"היימישע חלות ורוגלעך"

במחירים מוזלים במיוחד (פחות מחצי מחיר)

המכירה מוגבלת

עד 4 חלות, ועד 3 קופסאות של חצי ק"ג רוגלעך - לכל משפחה

המכירה תתקיים אי"ה במקומות כדלהלן:

ירושלים: ברחבה לפני ביהמ"ד הגדול קרעטשניף רח' אבינועם ילין 5,
משעה 9:00 בבוקר עד שעה 10:00 (או עד גמר המלאי).

בני ברק: ברחבה לפני ביהמ"ד קרעטשניף רח' השל"ה 16, משעה 9:00
בבוקר עד שעה 10:00 (או עד גמר המלאי).

בית שמש: ברח' רבי יהושע פינת רבי יהודה הנשיא (מאחורי הגינה),
משעה 7:00 בבוקר עד שעה 8:00 בבוקר (או עד גמר המלאי).

"חדש" בית שמש (נקודה ב): רח' ריב"ל 14 ליד השטיבלך של קהל
חרדים-סאבאוויטש, משעה 8:30 עד 10:00 (או עד גמר המלאי).

טבריה: בביהמ"ד צאנז מול רח' שפע חיים 15, משעה 9:00 בבוקר עד
שעה 10:00 (או עד גמר המלאי).

טבריה (נקודה ב): שיכון ד' בשוק חן, משעה 11:00 עד שעה 12:00 (או עד
גמר המלאי).

דדרכט "אכאלו ענוים וישלמו"

הנהלת הקופה

קופת "דרך אמונה"

להפני פרדכי - מזון ישעי

ע"ש רבותינו הק'

רבי פרדכי פנדרנא ז"ע-רבי ישעי' פקדעסטיד ז"ע
בנשיאות הרה"צ רבי פאיד איהרר הונגרים שליט"א

בס"ד

הזדעה חשזבה

תל"ת שזכינו להוסיף בתקופה האחרונה חלוקה גדולה מדי שבת בשבתו לתושבי ארץ הקודש
בנוסף לחלוקת חלות ומזונות חונם אין כסף מדי שבת בשבתו
לאלמנות ויתומים עד לפתח ביתם זה כמה שנים
הוספנו חלוקה של אלפי חלות ומזונות במחירים מוזלים בדרך כבוד,
למשפחות נזקקות וברוכות ילדים בעיה"ק ירושלים, בית שמש, בני ברק, טבריא, יצ"ו

וגם לרבות חלוקה מיוחדת

במחיר מוזל מאוד בדרך כבוד למשפחות נזקקות

בכל יום שלישי בעיר בית שמש

1000 ככרות לחם, חמאה, חלב, ביצים 3000 יוגערט'ס ולעבען
לזכות "הושע בן בארי" המקובל כמסוגל לישועות גדולות

אפשר לרכוש זכות סעודת הושע בן בארי

בסך 100 דולר

מזן החפץ חיים ז"ע אמר:

חלוקת י"ח חלות לעניים, וכל שכן לאלמנות ויתומים,

מסוגל לישועות גלויים, בדוק ומנוסה!

זכות סגולת ח"י חלות

\$72

זכות חלות ומזונות למשפחת אלמנה ויתומים

\$18

הרוצה ליטול חלק במצוה נשגבה זו בקרעדיט קארד
יכול להתקשר 24 שעות ביממה על "מתן בסתר" סיסטעם

בארה"ב - 845-286-1007 בענגלאנד - 020-8124-7800

דער הייליגער חיד"א זאגט: אז ווער עס געט ברויט פאר ארמע לייט,
איז כאילו ער האט מקריב געווען אלע קרבנות אויף דעם מזבח!